

La Xina rep com un fenomen l'obra de l'artista en el primer aniversari de la seva mort, de qui en presenta l'exposició més important que se li ha fet mai a fora

Amor per Subirachs

Maria Palau
BARCELONA

Josep Maria Subirachs (Barcelona, 1927-2014) no va ser a temps de veure culminada la gran operació de difusió del seu art a la Xina. Li va faltar un any. Ell, que tant s'havia excitat amb la bogeria que provocaven les seves obres en d'altres països asiàtics, al Japó i sobretot a Corea, on llueixen tres monuments seus a l'espai públic, probablement s'hauria hagut de fregar els ulls per creure's el fenomen en què s'ha convertit l'exposició que ha organitzat el museu d'art de Tianjin, una localitat de 18 milions d'habitants pròxima a Pequín. Passió per Subirachs en estat pur.

És la mostra antològica més important que s'ha presentat mai de Subirachs a l'estranger. I, en part, deixa en evidència la majoria de les que s'han presentat aquí. La idea de fer-la i tot el finançament han anat a càrrec del museu de Tianjin, que, a més, en coordinarà la gira que després farà per dues ciutats de províncies, Guizhou (del 4 de juliol al 6 de setembre) i Hubei (del 22 de setembre al 27 de novembre). L'art de Subirachs, doncs, conviurà durant nou mesos amb l'entusiasta públic xinès.

L'Institut Ramon Llull

ha donat suport i cobertura institucional a aquest esdeveniment. El seu director, Àlex Susanna, està abassegat pel seu èxit espantós —està rebent diàriament entre 2.000 i 3.000 visitants—, que a més ja ha obert escletxes per a futures exposicions en museus d'altres països: “A la Xina, Subirachs és de la mateixa categoria que Picasso, Miró, Dalí o Tàpies. Per al Lluç, és un país estratègic perquè hi ha una gran fascinació per la cultura catalana.”

“Estem molt sorpresos per l'interès i, sobretot, per la sensibilitat per voler

Fascinació per Subirachs a la Xina ■ CYRIL BOISSON

entendre la seva obra”, explica la filla de l'artista, Judit Subirachs, que ha comissariat la mostra junt amb una figura que ha ju-

gat un paper clau en la descoberta de Subirachs a la Xina: el francès Cyril Boisson. Amb excel·lents contactes en aquest país,

Boisson ha anat fent una tasca de formigueta per donar a conèixer i fer valorar l'obra de l'escultor barceloní a diversos col·leccionistes xinesos.

La mostra està integrada per 120 peces de totes les etapes creatives de Subirachs, des dels seus inicis, a finals dels anys quaranta, encara amarats de noucentisme, fins a l'última fase impregnada de reflexió metafísica. Fase que coincideix amb la seva obra monumental, la façana de la Passió de la Sagrada Família, a què el museu de Tianjin, amb uns espais expositius d'enormes di-

mensions, li dedica tota una sala amb litografies, dibuixos, fotografies i tres models de guix que ha deixat la Junta Constructora del Temple. El centenar llarg d'obres procedeixen, majoritàriament, de la col·lecció personal de Subirachs, un fons que la seva filla fa temps que batalla perquè acabi constituint un espai d'exposició permanent. “La nostra prioritat serà sempre Barcelona i Catalunya, però si no acabem trobant cap resposta, escoltarem propostes de fora”, assegura Judit Subirachs, que, en espera que apareguin i s'avaluin les ofertes, no deixarà la col·lecció en un magatzem tancat i no descartarà més operacions internacionals a curt termini. Una als Estats Units és la que més il·lusió li faria.

Unes baranes singulars

De moment, a Catalunya no sembla que hi hagi un interès sincer per obrir un museu de Subirachs. L'últim menyspreu que ha patit el seu llegat ha estat la retirada de les baranes que va dissenyar als anys seixanta per a les entrades dels primers aparcaments soterranis de Barcelona, al passeig de Gràcia. Un gest trist que el desconsolera. Sigui com sigui, a fora, Subirachs segueix volant, i pel que sembla a altituds de vertigen. ■